

ný, když si zachráním život. Pro pokrytí všech mých základních životních potřeb jako potrava, ošacení, bydlení a tak dále musím vydat velice mnoho energie. Nic z toho nedostanu zadarmo.“

Pracovní bod této oblasti je zcela ovládnut strachem; strachem o přežití nebo o to, že nebudou uspokojeny mé základní životní potřeby. Pro kojence mají tato témata zásadní důležitost, protože v tomto stadiu jsou zcela odkázáni na péči zvenčí, kterou jim poskytuje matka.

Později v životě se tento vzorec může projevovat tak, že dotyčný má problém důvěřovat životu a stále pociťuje strach z toho, že nebudou uspokojeny jeho základní životní potřeby a že není schopen dostatečně zajistit svou rodinu. Mohou převládat i jiné obavy a strachy, to podle toho, jak probíhal porod. V tomto případě není vitální energie klidným proudem, na který je možné se spolehnout, ale je vystavena silným výkyvům. Na jedné straně naprostému nedostatku energie, na straně druhé opačnému extrému – nadměrné agresivitě a přebytku sil, se kterými dotyčný neví jak naložit.

Při práci na bodu této oblasti vyvstávají někdy problémy s „uzemněním“, to znamená, že klient jen stěží někde zapouští kořeny a stále hledá své místo na zemi.

K těmto tématům náleží též poruchy příjmu potravy a nevyrovnaný vztah k vlastnímu tělu a k sexualitě. Zvláště u budoucích matek je mož-

né často sledovat, že jsou náchylné, ve smyslu starých vzorců, opakovat své vlastní porodní trauma anebo že jsou přinejmenším pronásledovány obavami z toho, že by se mohlo zopakovat.

Při práci s těhotnými je možné jejich porodní trauma zpracovat anebo alespoň vnést světlo do oblastí, které jsou obsazeny negativními porodními zkušenostmi.

Vnější charakteristický znak

Pracovní bod v této oblasti bývá zbytečný a může být i zarudlý. Často nalezneme na spodní straně paty silnou vrstvu zrohovatělé kůže, ze které je možné usuzovat, že se jedná o pracovní bod, který vychází ze základu matka.

Změněný vzorec

V transformovaném stavu se klient naučil životu důvěřovat. Hluboko uvnitř pocituje jistotu, že život má pro něho připravené všechno, co potřebuje, a že o to nemusí bojovat. Může pociťovat přirozenou radost ze života a vnímat zemi jako bezpečné místo. Z klidného spojení se zemí proudí do člověka neustále vlastní vitální energie a s její pomocí pak zvládá všechny své životní úkoly a dokonce ho to může i těšit. Na zemi se cítí být doma a nemusí si dělat přílišné starosti o svou ekonomickou situaci či o svůj zdravotní stav. Byla rozvinuta jeho pradávna důvěra v život. Může se spolehnout na to, že ho život ponese a zásobí vším, co je nutné k přežití.

Aline Gruber-Keppler

Věta by mohla znít:
„MOHU ŽIVOTU DŮVĚŘOVAT; JSEM ZAO-
PATŘEN.“

Životní vzorce a jejich přeměna

Životní vzorec je duchovní koncept, který je většinou uložen v podvědomí jako negativní vzorec chování a blokuje určité situace, probíhá podvědomě a automaticky, aniž by se člověk (polapený příslušným vzorcem) mohl od něj osvobodit jen pomocí svých vlastních sil. Je to zaběhnuté schéma chování, které se v určitých situacích opakuje stále dokola stejným způsobem. Tento mechanismus není možné ani modifikovat pokusy o pozitivní myšlení, neboť lidské podvědomí je natolik zanesené negativními přesvědčeními, že každý pokus odstranit příslušné téma pomocí pozitivních afirmací (opakovaných pozitivních vět) a předsevzetí, je okamžitě opět sabotován. Je možné, že alespoň trochu vědomý člověk sice vnímá, že „ach, už je tu opět toto téma“, ale stejně se od něj neumí osvobodit.

Zde je nutné dodat, že v žádném případě nechci snižovat hodnotu pozitivního myšlení, ale v lidském životě se vyskytují oblasti, ve kterých tyto postupy nepřinášejí žádné úspěchy, protože podvědomé vzorce myšlení jsou silnější a cestu uzavírají. Z energetického hlediska vytváří takový vzorec v lidském energetickém systému regulární blok. Skládá se z nezpracovaných zkušeností, které byly spojeny se silnými pocity.

Jestliže byla zkušenost a s ní spojený strach velmi zlá, může se to samé zopakovat. Svým rozhodnutím, že nic takového nechce člověk již nikdy zažít, protože zkrátka nenašel způsob jak tuto zkušenost zpracovat, ji pouze zatlačí do podvědomí.

To je ovšem účinné pouze do té doby, dokud se v životě nevyskytne událost, která se předchozí zkušenosti podobá. V tu chvíli se výše popsaný blok znovu aktivuje a člověk je náhle opětovně zaplaven všemi pocity, které zatlačil do svého podvědomí proto, aby je již nikdy nemusel vnímat. Aktuální událost, která se v jeho životě odehrála, pouze tyto dřívější nezpracované pocity aktivovala a ty nyní vstoupily do vědomí ještě daleko silněji než kdysi.

Dlouho vyčkávaly a hromadily se, nyní se chtějí vynořit na povrch, chtějí být vidět, chtějí být zpracovány, procítěny a přijaty. Přijetím těchto zpočátku negativních pocitů se mohou minulé zkušenosti harmonizovat a nakonec mohou být z lidského organismu odstraněny.

V člověku samotném existuje síla, která touží po tom být celistvá a zdravá. Tato síla člověka nutí opakovaně se dostávat do situací, ve kterých je konfrontován s pocity tohoto energetického bloku do té doby, dokud není připraven trauma rozpoznat. Teprve tehdy je schopen přijmout a zpracovat s traumatem spojené pocity a výsledné zkušenosti. Přijetím těchto pocitů teprve může dojít k jejich odstranění z energetického systému. Uvolněné místo zaujme volně proudící vitální

energie a nové, pravděpodobně příjemnější, zkušenosti.

Proto člověku nepomůže, brání-li se pohlédnout na traumatizované části své osobnosti, naopak, jeho odmítání celý proces celostního uzdravení a obnovy buněčných struktur pouze prodlužuje. Někteří lidé se ale potřebují dostat pod velký tlak, aby se zcela odevzdali a vyhověli pokynům své duše. Takový tlak mohou vyvolat vnější situace, které jsou natolik zlé, že již skutečně neexistuje žádná jiná cesta než se vzchopit a starým traumatům a z nich vznikajícím nemocem se postavit.

Zde je nutné podotknout, že v rodinách se mohou předávat nejen životní vzorce, ale i stále se opakující nemoci. Takové nemoci vlastně představují zpevněnou podobu životních vzorců, které jsou v rodině předávány. Druh onemocnění a místo, na kterém se vyskytuje, proto nejsou náhodné, ale opět naprosto přesně odrážejí duševně-duchovní vzorec v tělesné rovině. Proto se v určitých rodinách vyskytují určité nemoci, protože odpovídají životnímu vzorci té které rodiny.

Příklad

Rodina má problém na přelomu šestého a sedmého týdne matčina těhotenství, tedy v době, kdy matka zjistí, že je těhotná. Tím se do rodinné historie začne opakovaně dostávat halux – vybočený palec. V pozdějším věku se objeví v rodině onemocnění srdce, srdeční infarkt, onemocnění plic a horní části hrudníku.